

*Sygn. akt II K 509/12*

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

***Dnia 14 lutego 2014 roku***

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

***Przewodniczący: SSR Małgorzata Skiba***

Protokolant: Barbara Lesiak

po rozpoznaniu w dniach 24.04.2013r., 19.06.2013r., 16.07.2013r., 24.09.2014r., 7.01.2014r., 14.02.2014r. sprawy karnej

***E. J.***

urodzonej (...) w B., córki W. i T. z domu K.

***oskarżonej o to, że:***

w dniu 31 stycznia 2012 roku na ul. (...) w S. woj. (...), będąc w stanie nietrzeźwości i posiadając ponad 1,63 promila alkoholu we krwi prowadziła w ruchu lądowym samochód osobowy marki T. (...) nr rej. (...)

***tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk***

***orzeka, co następuje:***

I. oskarżoną E. J. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178 a § 1 kk, i za ten czyn na podstawie powołanego przepisu wymierza jej karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary pozbawiania wolności wymierzonej w pkt I części dyspozytywnej wyroku zalicza oskarżonej okres zatrzymania w sprawie od dnia 31 stycznia 2012 roku do dnia 02 lutego 2012 roku, to jest łącznie 3 (trzy) dni zatrzymania;

I. na podstawie art. 42 § 2 kk i art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego na okres 2 (dwóch) lat zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

II. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego w pkt III części dyspozytywnej wyroku środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy oskarżonego od dnia 31 stycznia 2012 roku do dnia 14 lutego 2014 roku;

III. zwalnia oskarżoną z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, w tym z opłaty, zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 509/12

## UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

W nocy 31 stycznia 2012 roku M. D., mieszkający przy ulicy (...) w S., po godzinie 23:00 wracał ze swoją córką, M. B., od lekarza w Pogotowiu (...) w S.. M. D. jechał Aleją (...) w kierunku ulicy (...), skręcał w lewo w ulicę (...), sygnalizował zamiar wykonania tego manewru. W momencie, gdy już wykonywał manewr skrętu w lewo i znalazł się na lewym

pasie ruchu Alei (...), zobaczył poruszający się ulicą (...) samochód marki T. (...) koloru czerwonego. M. D. ocenił, iż samochód ten nie porusza się z dużą prędkością, że też zwalniał przed skrzyżowaniem. T. zaczęła jechać prosto w kierunku samochodu prowadzonego przez M. D., wjeżdżając w Aleję (...). T. uderzyła w środkową część lewego boku samochodu prowadzonego przez M. D., V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). M. D. obserwował kierowcę t., rozpoznał że była to znana mu E. J., zauważył też że nam miejscu pasażera z przodu siedziała jeszcze inna osoba. Po zderzeniu M. D. zatrzymał się, zaś oskarżona wycofała samochód i pojechała w ulicę (...). Na miejscu zderzenia pozostała tablica rejestracyjna T.. M. D. informację o kolizji przekazał telefonicznie policji w S..

Dowód:

Zeznania M. D. k. 5, 146

E. J. pojechała do G. po swoją koleżankę I. P., prosiła o zawiezenie do S. na miejsce kolizji, na ta ostatnia przystała, obie pojechały T. do S., na miejscu kolizji był M. D..

Dowód:

Zeznania świadka I. P. k. 51

Zeznania świadka A. K. k. 6, 155

Z polecenia oficera dyżurnego Komisariatu Policji w S. w związku z zawiadomieniem dokonany przez M. D. do kolizji zostali skierowani policjanci A. K. i J. R.. Na miejscu zdarzenia pojawili się około godziny 23:40, zastali samochody uczestniczące w kolizji oraz M. D., E. J. i I. P.. Policjanci po zachowaniu E. J. i wobec woni alkoholu stwierdzili, że może ona się znajdować pod wpływem alkoholu, wobec podejrzenia że kierowała ona wcześniej samochodem, postanowili ją poddać badaniom na zawartość alkoholu, oskarżona odmówiła poddaniu się tej czynności.

Dowód:

Zeznania świadka A. K. k. 6

Protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego k. 2

Oskarżona E. J. została zatrzymana w dniu 31 stycznia 2012 roku o godzinie 23:50, zatrzymanie trwało do dnia 02 lutego 2012 roku, do godziny 16:00.

Dowód:

Protokół zatrzymania k. 4

W dniu 01 lutego 2012 roku o godzinie 1:05 pobrano od E. J. krew, kolejne pobrania krwi od oskarżonej miały miejsce o godzinie 2:03 i 3:05.

Dowód:

Protokoły pobrania krwi k. 32, 35, 38

W próbce krwi pobranej od oskarżonej o godzinie 1:05 stwierdzono 1,63 promila alkoholu etylowego, w próbce pobranej o godzinie 2:05 – 1,43 promila alkoholu etylowego, w próbce pobranej o godzinie 3:05 – 1,18 promila alkoholu etylowego.

Dowód:

Sprawozdania z badań k. 31, 34,37

Oskarżona E. J. była w przeszłości kilkakrotnie karana sędownie, w tym prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Świdnicy sygn. akt II K 14/10, Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej sygn. akt XII K 663/04 Sądu Rejonowego Poznań- Grunwald i Jeżyce w Poznaniu sygn. akt III K 322/10, Sądu Rejonowego w Wałbrzychu sygn. akt II K 778/09 i Sądu Rejonowego w Legnicy sygn. akt VII K 884/10 i VII K 13/12.

Dowód:

Karta karna k. 168-169

Oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu

Dowód:

Wyjaśnienia oskarżonej k. 69-70,140

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał ponad wszelką wątpliwość, iż oskarżona E. J. dopuściła się przypisanego jej czynu.

W pierwszym rzędzie zauważyć należy, iż E. J. nie przyznała się do popełnienia przestępstwa objętego aktem oskarżenia, jej wyjaśnienia były lakoniczne i w istocie sprowadziły się do oświadczenia w zakresie nieprzyznania się do popełnienia czynu. E. J. była tym zakresie były konsekwentna już od początku prowadzonego przeciwko niej postępowania, jednakże okoliczność ta sama w sobie nie pozwala jeszcze uznać jej wyjaśnień za wiarygodne.

Wyjaśnienia E. J. nie odpowiadają prawdzie. Oskarżona, podając takie treści, korzystała z przysługujących jej gwarancji procesowych, jednakże wobec zeznań M. D., I. P. i A. K. należy te wyjaśnienia uznać za przyjętą przed zarzutem obronę.

Istotnymi dla oceny, czy to właśnie oskarżona krytycznej nocy prowadziła w momencie kolizji T. były zeznania świadka M. D., który w złożonych zeznaniach w miarę szczegółowo przedstawił okoliczności poprzedzające kolizję, przebieg kolizji, wskazał także wyraźnie, iż rozpoznał E. J. jako kierowcę T., nie miał tu żadnych wątpliwości, E. J. była mu znana i nie miał kłopotów z jej rozpoznaniem. Z zeznań tego świadka wynika wyraźnie, iż w miejscu i w czasie kolizji – mimo pory kolizji – była dość dobra widoczność dzięki oświetleniu, zauważył że kierowcą samochodu była blondynka, obserwował zachowanie tego drugiego samochodu, w pewnym momencie skupił swoją uwagę na kierowcy T., wtedy też właśnie stwierdził, że jest to E. J..

Z łącznej relacji A. K. i I. P. wynika dodatkowo, iż E. J. po I. P. przyjechała sama do G., skąd obie panie, tym razem z I. P. jako kierującą, przyjechały do S. na miejsce kolizji, ta ostatnia stanowczo zaprzeczała, aby miała wcześniej, tj. w momencie kolizji. kierować T..

Zeznania wskazanych świadków zasługują w ocenie Sądu na przydanie im przymiotu wiarygodności – każdy ze świadków starał się przedstawić w sposób jak najbardziej pełny relację, oczywiście stosownie do swego udziału w opisywanych okolicznościach.

Zważywszy na przedstawione wyżej dowody, Sąd uznał iż to oskarżona prowadziła krytycznej nocy w czasie kolizji samochód T. (...).

Dla uznania odpowiedzialności karnej oskarżonej za przestępstwo z art. 178a § 1 kk wykazane zostało w toku przewodu sądowego ponad wszelką wątpliwość, iż znajdowała się krytycznej nocy w stanie nietrzeźwości.

Od oskarżonej tamtej nocy trzykrotnie pobrana została krew na potrzeby badań na zawartość alkoholu, próbki poddano badaniom, w ich wyniku stwierdzono w próbce najwcześniej pobranej 1,63 promila alkoholu etylowego, w kolejnych próbkach stwierdzono odpowiednio 1,43 promila alkoholu etylowego i 1,18 promila alkoholu etylowego.

Te dowody pozwalają na stwierdzenie, iż w czasie pobierania krwi oskarżona znajdowała się już w fazie eliminowania przez jej organizm alkoholu, a zatem w momencie zdarzenia mogła się ona znajdować także w fazie eliminacji alkoholu (wówczas w momencie zdarzenia poziom alkoholu byłby wyższy niż ten z godziny 1:05) bądź w fazie wyrównanego poziomu alkoholu (wówczas poziom zawartości alkoholu etylowego we krwi byłby podobny bądź nawet taki sam).

Sąd zatem przyjął wynik badania pierwszej z pobranych próbek krwi jako odpowiadający poziomowi zawartości alkoholu we krwi oskarżonej w momencie objętym zarzutem aktu oskarżenia, że oskarżona znajdowała się wówczas w stanie nietrzeźwości – zgodnie z dyspozycją art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm<sup>3</sup> wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

W ocenie Sądu Ewa J. krytycznej nocy działała umyślnie, jako kierowcy znane są jej wszak podstawowe zasady obowiązujące każdego kierowcę, że należy być trzeźwym, aby móc uczestniczyć jako kierujący w ruchu odbywanym z udziałem pojazdów, tą podstawą zasadę oskarżona naruszyła.

Analiza zgromadzonych dowodów doprowadziła do jednoznacznego przyjęcia, iż zdarzenie miało miejsce w ustalonym powyżej przebiegu, a sprawstwo i wina oskarżonej E. J. nie budzą żadnych wątpliwości, że swoim zachowaniem krytycznej nocy swoim działaniem swoim zrealizowała ustawowe znamiona występku z art. 178a § 1 kk.

Wymierzając E. J. karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk.

Czyn, którego E. J. się dopuściła godził w bezpieczeństwo w komunikacji, czyli w bezpieczeństwo innych uczestników ruchu drogowego, bez znaczenia jest przy tym, że do zdarzenia doszło w nocy, kiedy ruch nie jest nasilony. W żaden sposób przepisu nie zwalniają kierowców pojazdów mechanicznych z obowiązku trzeźwości w czasie prowadzenia takich pojazdów, nie ma znaczenia pora dnia czy rodzaj drogi.

Zauważyć także należy, iż oskarżona należy do grupy sprawców wysoce niepoprawnych – E. J. była już kilkakrotnie karana sądownie, już w okresie przed zdarzeniem objętym aktem oskarżenia otrzymywała kary pozbawienia wolności z zastosowaniem dobrodziejstwa warunkowego ich zawieszenia, nie zmieniło to jednakże lekceważącego stosunku oskarżonej do obowiązującego porządku prawnego. Taka postawa oskarżonej nie pozwala na przyjęcie istnienia pozytywnej prognozy, jakże niezbędnej do zastosowania dobrodziejstwa warunkowego wykonania kary, takiej oceny nie zmienia fakt iż postępowania tak stosunkowo długo było prowadzone.

W ocenie Sądu kara bezwzględna pozbawienia wolności winna spowodować pewną refleksję u oskarżonej nad dalszą jej drogą życiową, czy podjąć starania o prowadzenie życia w sposób nienaruszający obowiązującego porządku prawnego.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę Sąd wymierzył oskarżonej karę trzech miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu powyższa kara przy ww. okolicznościach stanowić będą dostateczny wyraz represji karnej, jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego.

W związku z zatrzymaniem na poczet kary w oparciu o przepis art. 63 § 1 kk zaliczony został stosowny okres.

Na mocy art. 42 § 2 kk i art. 43 § 1 kk orzeczono o obligatoryjnym zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, który to czas będzie wystarczającym i koniecznym, aby wyeliminować z ruchu drogowego osoby nie dającej obecnie gwarancji bezpieczeństwa dla innych uczestników ruchu i ewentualnie ponownie przystosuje oskarżonego do bezpiecznego w nim uczestnictwa.

W związku z zatrzymaniem oskarżonej prawa jazdy w oparciu o przepis art. 63 § 2 kk sąd na poczet zakazu zaliczył stosowny okres.

O kosztach sądowych, w tym o opłacie, rozstrzygnięto w oparciu o art. 624 § 1 kpk zwalniając oskarżoną od ich ponoszenia i zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa.